

Magyarversünnep a magyar nyelv napján

Amikor Ipolyság jeles költőfiát a Magyar Tudományos Akadémia (levelező) tagjai sorába iktatta, Négyesy László, az esztétika jeles professzora e szavakkal méltatta a tagjelöltet: „**Akadémiánk mindig válogatós volt költőkkel szemben. A választással ebben az esetben is hangsúlyozta azt, hogy Téged kiemelkedő egyéniségnek ismer el a magyar költészet terén. Köteteidnek sorában igazi eredeti lírai tehetség szólal meg... Mi költészetedben a művészi értéket helyezük mindenek fölé, a tartalom és a forma benső összhangját, a nyelv muzsikáját...**”

Amikor pedig nem sokkal később a Teremtő magához szólította a költőt, Áprily Lajos e szavakkal búcsúztatta: „... **a szenvedélyes nemzetszerelem a meghatározó vonása költészetednek. ... Istendöbbentő látomássá nő területi eltorzulásunk, lírai vallomássá az elesettség arcpirító szégyene s a felemelkedés jövőt kápráztató víziója. Fogadalmi líra ez, a nemzetért égő lélek állandó tűzrakása, melynek lobbanásai az erdélyi Végvári-versek lármatüzeivel váltanak rokonjelzéseket... Keserűségében is nemzete életigézésének a poétája volt s maga is tele volt életszeretettel.**”

Ki volt ez az ipolysági születésű palóc költő? Íme a válasz a fent idézett két meghatározó szellemiségű személyiség vélekedésében. Miért kell ünnepelnünk Sajó Sándort, megemlékezni róla? Erre a kérdésre is megtaláljuk a választ a két idézetben. S mily csodás egybeesés! Sajó Sándor ünneplése születése napján, november 13-án egybeesik a magyar nyelv napjával! Mert négy éve a Magyar Országgyűlés ezt a napot a magyar nyelv napjává nyilvánította. Miért pont ezt a napot? – kérdezhetjük továbbá. Azért, mert „**A Magyar Országgyűlés 66/2011. (IX.29.) határozata szerint ... felismerve azt, hogy a magyar nemzet összetartozását legfőbb szellemi kulturális örökségünk, nemzeti nyelvünk fejezi ki legjobban..., a nemzet fejlődését és hagyományainak őrzését egyaránt szolgáló magyar nyelv iránti megbecsülésének kifejezése érdekében a magyar nyelvet hivatalossá tevő törvény 1844. évi II. törvénycikk elfogadásának napját, november 13-át a magyar nyelv napjává nyilvánítja. ... ezt a napot közösen, méltó keretek között ünnepeljük meg.**”

A magyar nyelv napjának közös megünneplése történhet-e méltóbban, mint a szép szó erejével? A Palóc Társaság sokkal korábban mint négy éve, már 13. éve ezen a napon (vagy a hozzá legközelebbi hétvégi napon) rendezi meg a magyarságverseket mondó magyar fiatalok, alapiskolás és középiskolás tanulók előadóművészi szemléjét, a magyar vers ünnepét. Így történt ez most 2015-ben is.

A rendezvénynek ezúttal is társrendezői mivoltában az Ipolysági Városi Könyvtár adott otthont. A megjelent versmondókat, felkészítő tanáraikat, a vendégeket, akik között ott volt a 104. életévét taposó dr. Tamás Aladárné, Ilonka néni is, a Palóc Társaság tiszteletbeli tagja lányával, Fehérné dr. Tamás Judittal (aki szintén tiszteletbeli tagunk), Solmoši Márta könyvtárigazgató üdvözölte. Köszöntőt Zachar Pál városi elöljáró mondott, aki beszédében hangsúlyozta: „**Nagy megtiszteltetés városunk számára, hogy évről évre vannak szavalók, versbarátok és pedagógusok, akik Sajó Sándor verseit felkarolják, akik ezekben a versekben megtalálják a szépet, amely és őszinte érzelmeket.**”

A köszöntő szavak után Z. Urbán Aladár, a Palóc Társaság elnöke, a magyar kultúra lovagja tartott rövid ismertetést a költőről, melyben érintette életútját, pályafutását és jelentőségét is a magyar hazafias költészetben.

Maga a versmondó verseny ezután kezdődött. Csábi István Madách-díjas előadóművész, az értékelő bizottság elnöke, a Palóc Társaság tiszteletbeli tagja ismertette a versenyszabályokat, és a szavalóknak sok sikert kívánt. A versmondók előadását csábi Istvánon kívül értékelte még Hegedűsné Jusztin Gizella és Jakus Julianna, a balassagyarmati Mikszáth Kálmán Művelődési Otthon két munkatársa.

A szemlére jelentkezők közül huszonöten jelentek meg és adták elő átélve a választott Sajó-költeményt és a szabadon választott verset a gyönyörű magyar költészet legjava terméséből. Petőfi Sándor, Reményik Sándor, Márai Sándor, Baranyi Ferenc, József Attila, Jókai Anna, Garai Gábor, Székely István, Ócs József, Sértő Kálmán, Szabó Lőrinc, Vörösmarty Mihály, Wass Albert ... gondolatait itta magába a közönség. Az értékelők elégedettek voltak az előadásmóddal, a versmondás követelményeit jobbra betartották az ifjú szavalók, alig akadt jobbításra, csiszolásra való észrevétel. Ezért jelentett kis fejtörést a helyezési sorrend megállapítása.

A 2015. évi „**Magyarnak lenni: nagy s szent akarat!**” címmel immár tizenharmadik alkalommal meghirdetett versmondó verseny végeredménye:

Alapiskolás korosztály:

1. **Szmolka Barbara**, Ipolyság, Fegyverneki Ferenc Közös Igazgatású Katolikus Iskola, felkészítő Pálffy Zsuzsanna
2. **Bukovszkó Dorottya**, Deáki, Alapiskola, felkészítő Renczés Nóra
3. **Antal Réka**, Palást, Palásthy Pál Egyházi Alapiskola, felkészítő Sztankó Tímea és **Csáky Máté**, Ipolybalog, Ipolyi Arnold Magyar Tanítási Nyelvű Alapiskola, felkészítő Laczkovszkó Denisa

Különdíj

Balley Ingrid, Hajdújárás, Petőfi Sándor Általános Iskola (Délvidék)

Közéiskolás korosztály

1. **Baráti Tamás**, Ipolyság, Szondy György Gimnázium, felkészítő Melaga Henriett
2. **Virág Apollónia**, Budapest, Benkő István Református Általános Iskola és Gimnázium, felkészítő Békésy Gizella és Ziegler Ágnes
3. **Gömöry Eszter**, Balassagyarmat, Balassi Bálint Gimnázium, felkészítő Gaálné Versényi Judit

és

Szilvási Bianka, Ipolyság, Szondy György Gimnázium, felkészítő Melaga

Henriett

A versmondók díjait az alábbi személyeknek és intézményeknek, szervezeteknek köszönhetjük: Fehérné dr. Tamás Judit, Kerner Balázs, Kovács Roland, Nemzetstratégiai Intézet, Városháza, Csemadok Ipolysági Alapszervezete, Via Nova ICS, Trianon Kutatóintézet.

A magyar vers ünnepének hagyományos kísérője a templom előtti téren álló Sajó – szobor koszorúzási ünnepsége, amelyet ugyancsak a könyvtárigazgató Solmoši Márta vezetett. A szép számban megjelent közönség a szeles idő ellenére nagy tapssal jutalmazta Belányi Gyula daltulajdonost, aki saját szerzeményét - *Anyánk, Felvidék* – énekelte el gitárkísérettel. Ezt követte Gömöry Eszter versmondó szavalata, aki Sajó Sándor A magyar nyelv c. versét mondta el. A műsort a Fegyverneki Ferenc Közös Igazgatású Katolikus Iskola három tanulója éneke zárta:

„Isten áldja meg a magyart, tartson neve míg a Föld tart!

Paradicsomhazájában éljen örök boldogságban!

Töltse békében napjait, egyezve lássa fiait!

Tatár, török s más ellenség minket meg ne rendíthessék!

Isten áldjon meg bennünket, minden igaz magyar embert!”

Az ünnepi beszédet ezúttal a Palóc Társaság elnöke mondta (lejebb olvasható).

A magyar vers ünnepét megtisztelte jelenlétével *Oláh Szilveszter* szobrászművész, a magyar kultúra lovagja, Sajó Sándor ipolysági mellszobrának alkotója. Rajta kívül koszorút helyezett el *Gregor István* polgármester *Zachar Pál* előljáróval, az értékelő bizottság, a Csemadok asz elnöke, *Pálincás Tibor* múzeumigazgató, a váci Katona Lajos Könyvtár nyugalmazott igazgatója, *Mándly Gyula*, a Szobi Múzeum Baráti Köre és a Palóc Társaság. Az ünnepség a himnusz közös eléneklésével ért véget.

Fotógaléria:

A helyszín

A közönség

Kuzma Dávid lukanényei versmondó

Bukovszky Dorottya

A párkányi Ady-iskola szavalója

Csáky Máté

Az értékelők

Antal Réka

Stryčko Dávid fegyvernekis diák

Gömör Eszter

Délvidékről érkeztek

Baráti Tamás

Ilonka néni a lányával

Szilvási Bianka

Virág Apollónia

Átélés, azonosulás